

Nr 32.

Godkänd av första kammaren den 27 januari 1921.

Godkänd av andra kammaren den 27 januari 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

(Bankoutskottets utlåtande nr 4.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 11 januari 1921 avlåten proposition nr 27 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen antaga vid propositionen fogat förslag till

Lag

om ändrad lydelse av 239 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

Till bestridande av kostnaden för bankinspektionens organisation och verksamhet skall bankbolag årligen erlägga bidrag enligt bestämmelser, som meddelas av Konungen. Detta bidrag utgår efter visst, för samtliga bankbolag, över vilka bankinspektionen har att utöva tillsyn, lika förhållande till sammanlagda beloppet av bankbolags egna fonder vid utgången av nästföregående kalenderår, men må icke överstiga två hundra delar procent av detta belopp.

Bankbolag åligger jämväl att ersätta ombud, som utses enligt 233 och 238 §§. På bankinspektionen ankomme att bestämma ersättningsbeloppet.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Såsom av den i ärendet lämnade redogörelsen framgår, avser ifrågavarande förslag sådan ändring av nu gällande lag om bankrörelse, att bank- och fondinspektionen måtte beredas möjlighet att erhålla ökade bidrag till bestridande av kostnaderna för inspektionens organisation och verksamhet. Dessa bidrag, vilka enligt lagens bestämmelser icke må överstiga en hundra del procent av bankbolagens egna fonder, utgå för närvarande jämlikt Eders Kungl. Maj:ts beslut med det högsta i lagen medgivna belopp. Enligt det nu framlagda förslaget skulle nyssnämnda maximigräns ökas till två hundra del procent.

Den föreliggande framställningen är, såsom bank- och fondinspektionen framhåller, närmast föranledd av ökade utgifter i anledning av de förändrade grunderna för dyrtidstillägg. Enligt verkställda beräkningar rörande dessa utgifter synes det närmaste behovet kunna täckas därigenom, att beräkningsgrunden för ifrågavarande bankbidrag förändras från nuvarande en hundra del procent till tolv tusendels procent; och har man vid dessa beräkningar utgått från de bestämmelser, som för närvarande äro gällande beträffande dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst. Då efter all sannolikhet dessa komma att reduceras, vill det synas, som om den nyssnämnda förhöjningen till tolv tusendels procent skulle vara för här ifrågavarande ändamål tillfyllest. Då emellertid nu en ändring i banklagen föreslagits, torde det, med hänsyn till eventuella framdeles uppkommande behov, knappast vara lämpligt att fastslå en alltför snäv gräns.

Under sådana förhållanden har riksdagen ansett sig böra bifalla det nu framlagda förslaget, men förutsätter därvid, att den möjlighet till erhållande av ökade bidrag till inspektionens verksamhet, som ett sådant bifall medför, icke kommer att utnyttjas i större utsträckning än behovet oundgängligen kräver. Den ifrågavarande lagändringen synes böra vinna tillämpning redan under innevarande år och sålunda träda i kraft snarast möjligt.

Riksdagen har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 27 januari 1921.

Med undersåtlig vördnad.